

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 23 lutego 2026 r.

Poz. 1122

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.46.2026

Lublin, dnia 20 lutego 2026 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr XIX/120/2026 Rady Gminy Sitno z dnia 9 lutego 2026 r. uchylającej uchwałę Nr XIV/91/2025 Rady Gminy Sitno z dnia 26 września 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIX/120/2026 Rady Gminy Sitno z dnia 9 lutego 2026 r. uchylającej uchwałę Nr XIV/91/2025 Rady Gminy Sitno z dnia 26 września 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XIX/120/2026 została doręczona organowi nadzoru w dniu 10 lutego 2026 r.

Przedmiotową uchwałę Rada Gminy Sitno postanowiła uchylić uchwałę Nr XIV/91/2025 Rady Gminy Sitno z dnia 26 września 2025 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie.

Uchwała Nr XIV/91/2025 Rady Gminy Sitno z dnia 26 września 2025 r. wprowadziła zmianę do uchwały Nr VI/33/2024 z dnia 10 października 2024 r. w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka z Żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie, polegającą na obniżeniu opłaty za pobyt w żłobku w przypadku dofinansowania z programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego.

Tym samym uchwała Nr XIX/120/2026 stanowi o uchyleniu uchwały zmieniającej, co nie jest dopuszczalne w świetle § 90 i § 91 zasad techniki prawodawczej, przyjętych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283, ze zm.).

Zgodnie z § 90 zasad techniki prawodawczej zmienia się zawsze pierwotny tekst ustawy, a jeżeli wprowadzono do niego zmiany – tekst zmieniony. Jeżeli ogłoszono tekst jednolity ustawy, zmienia się ten tekst, a w przypadku, gdy wprowadzono zmiany do tekstu jednolitego, zmieniony tekst jednolity. Zgodnie z § 91 nie nowelizuje się przepisów zmieniających inną ustawę (ust. 1); w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, można wyjątkowo nowelizować przepisy zmieniające ogłoszonej ustawy w okresie ich vacatio legis (ust. 2); nowelizację przepisów zmieniających, o której mowa w ust. 2, wprowadza się w życie z dniem wejścia w życie tych przepisów zmieniających (ust. 3). Jak stanowi zaś § 143 powyższe przepisy stosuje się także do aktów prawa miejscowego.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż przewidziano dokładnie jedną sytuację, w której modyfikacja przepisów zmieniających jest możliwa – jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie oraz gdy modyfikacja ta ma zostać przeprowadzona w okresie *vacatio legis* przepisów zmieniających (czyli de facto zanim wprowadzone zmiany w uchwale pierwotnej staną się skuteczne) i zmiany te muszą wejść w życie z dniem wejścia w życie przepisów zmieniających, przy czym wszystkie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Sytuacja taka nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Mocą uchwały Nr XIX/120/2026 Rada Gminy Sitno postanowiła o uchyleniu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie, co nie jest dopuszczalne w świetle przywołanych wyżej zasad techniki prawodawczej.

Z zasad techniki prawodawczej wynika jednoznacznie, że zmian w obowiązujących przepisach dokonuje się w ten sposób, że zmienia się tekst uchwały obowiązujący w dniu wejścia w życie przepisów zmieniających. Jeśli pierwotnie przyjęty tekst uchwały był zmieniany, zmienia się taką wersję aktu, która uwzględnia wprowadzone wcześniej zmiany. Zawsze jednak nowelizacja uchwały powinna odnosić się do uchwały podjętej w danej sprawie. Trzeba bowiem mieć na względzie, że przepisy zmieniające mają charakter niesamodzielny i jednorazowy, a ich normatywny skutek wyczerpuje się w momencie ich wejścia w życie, w postaci zmian, których one dokonują. Przepisy te nie służą bowiem bezpośrednio do wyrażania norm prawnych lecz do wprowadzania zmian w obowiązujących przepisach merytorycznych (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt III SA/Wr 317/12; także: G. Wierczyński, Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz).

Nowelizowane przepisy otrzymują nowe brzmienie i od tej chwili samodzielnie regulują określone stosunki społeczne. Z tego powodu – jak już wskazano powyżej, ich uchylanie lub zmienianie po dniu ich wejścia w życie jest bezprzedmiotowe i niedopuszczalne (zob. T. Bąkowski, P. Bielski, K. Kaszubowski, M. Kokoszczynski, J. Stelina, J. Warylewski, G. Wierczyński, Zasady techniki prawodawczej. Komentarz do rozporządzenia). Z tego też względu uchylenie uchwały nowelizującej nie wywołuje żadnego skutku i nie wpływa na treść uchwały pierwotnej (zgodnie z zasadą *abrogata lege abrogante non reviviscit lex abrogata*). Uchylenie przepisów wprowadzonych uchwałą nowelizującą możliwe jest tylko poprzez uchylenie uchwały pierwotnej w określonym zakresie lub w całości.

Powyższe zasady w pełni odnoszą się do przedmiotowej uchwały. Kwestionowana uchwała powinna zatem dotyczyć zmiany uchwały Nr VI/33/2024 z dnia 10 października 2024 r. Rady Gminy Sitno w brzmieniu obowiązującym z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej uchwałą nowelizującą (Nr XIV/91/2025 Rady Gminy Sitno z dnia 26 września 2025 r.).

Uchylenie uchwały Nr XIV/91/2025 jest niedopuszczalne w świetle zasad demokratycznego państwa prawnego, których elementem jest zasada prawidłowej legislacji, ponieważ – jak wskazano już wyżej – uchwała nowelizująca ma charakter wyłącznie jednorazowy. W momencie jej wejścia w życie traci ona swą wartość normatywną. Uchylenie jej postanowień nie jest dopuszczalne. Jeżeli organ prawodawczy jest zainteresowany dokonaniem zmian w przepisach zmienionych, może to uczynić wyłącznie poprzez ponową zmianę lub uchylenie postanowień uchwały pierwotnej.

Zasada prawidłowej legislacji ma doniosłe znaczenie w systemie prawa i jej wagę niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Składa się na nią szereg dyrektyw złączonych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakim są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian w państwie prawnym (K. Działocha, T. Zalański, Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Wskazane naruszenie godzi w „rudymenarne kanony techniki prawodawczej” (postanowienie TK z dnia 27 kwietnia 2004 r., P 16/03, LEX nr 107520), a zatem konieczne jest stwierdzenie nieważności uchwały, jako istotnie naruszającej art. 2 Konstytucji RP.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XIX/120/2026 jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Sitno
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Sitno